

การศึกษาการสกัดโปรตีนจากใบกระถินด้วยเอนไซม์อัลคาเลส

Study of protein extraction from *Leucaena leucocephala* de Wit. leaves by alcalase

ธัญนันท์ ศรีพันธ์ม* และ ฐิติพร ชูศรี

โปรแกรมวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*thanyanan_kae@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ทำการสกัดโปรตีนจากใบกระถินด้วยเอนไซม์อัลคาเลส โดยศึกษาระยะเวลาในการย่อยและความเข้มข้นที่เหมาะสมของเอนไซม์อัลคาเลส โดยใช้ความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.3, 0.5, 0.7 และ 0.9 (%v/v) ย่อยที่อุณหภูมิ 60 °C ที่ pH 8.0 เป็นเวลา 90, 120, 150 และ 180 นาที จากนั้นนำสารละลายโปรตีนมาวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนโดยวิธี Lowry พบว่าความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.7 (%v/v) ในสัดส่วนเอนไซม์ต่อใบกระถินแห้งเป็น 0.00175 (%v/w) ที่เวลา 90 นาที มีปริมาณโปรตีนสูงสุด 249.55 µg/mL จากนั้นศึกษาการสกัดโปรตีนโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส เปรียบเทียบ 3 วิธี คือ 1) สกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส 2) สกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส 3) สกัดโปรตีนโดยใช้เอนไซม์อัลคาเลส พบว่าการสกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลสเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสกัดโปรตีนจากใบกระถินพบปริมาณโปรตีนมากที่สุด 481.82 µg/mL รองลงมา คือ การสกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส 275.29 µg/mL และ การสกัดโปรตีนโดยใช้เอนไซม์อัลคาเลส พบว่า มีปริมาณโปรตีนสอดคล้องกับการทดลองข้างต้น

คำสำคัญ: กระถิน โปรตีน เอนไซม์อัลคาเลส

Abstract

*In this study, the extraction of protein from the *Leucaena leucocephala* de Wit. leaves by alcalase was studied. The concentration of enzyme was varied between 0.3, 0.5, 0.7 and 0.9 (%v/v) at 60°C and pH 8.0 for 90, 120, 150 and 180 mins. The extracted solution was analyzed to obtain protein content by Lowry method. The maximum protein content was 249.55 µg/mL by using 0.7 (%v/v) alcalase for 90 min. The results were also compared with 1) Using heat with alcalase and 2) Using base with alcalase . It can be observed from the results that using base with alcalase is the most efficient in extracting protein from the *Leucaena leucocephala* de Wit. leaves with the extracted protein content equaling 481.82 µg/mL. Using heat with alcalase gave the protein content only 275.29 µg/mL.*

Keyword: *Leucaena leucocephala* de Wit. , Protein, Alcalase

1. บทนำ

โปรตีนเป็นสารอาหารที่มีความจำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของร่างกาย ในปัจจุบันแหล่งอาหารโปรตีนส่วนใหญ่จัดอยู่ในประเภทนม ไข่ และเนื้อสัตว์ ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงสำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อยจึงไม่สามารถบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของร่างกายได้ ขณะเดียวกันแหล่งอาหารโปรตีนที่มีอยู่ในพืชบางชนิดก็ถูกมองข้ามไปโดยไม่ได้นำมาบริโภค

กระถิน หรือ Wild Tamarind ชื่อวิทยาศาสตร์ คือ *Leucaena leucocephala de Wit*. วงศ์ Leguminosae Mimosoideae เป็นพืชจัดอยู่ในตระกูลถั่วไม้ยืนต้นทรงพุ่มขนาดย่อมใบประกอบแบบขนนก ดอกเล็กๆอัดแน่นกระจุกกลม เกสรเป็นพู่สีขาว ฝักแบนยาว เมล็ดรูปไข่แบน ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด ปลูกได้ทุกสภาพพื้นที่ทั่วประเทศ ทุกส่วนของกระถินนิยมใช้ผสมอาหารสัตว์โดยเฉพาะใบกระถินมีคุณค่าทางอาหารสูง โดยมีระดับโปรตีนเฉลี่ยระหว่าง 27-45 % ของน้ำหนักแห้ง กระถินจัดเป็นพืชที่พบทั่วทุกภาคของประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำใบของกระถินมาทำการวิจัย เพื่อศึกษาการสกัดโปรตีนจากใบกระถินด้วยเอนไซม์อัลคาเลส ศึกษาระยะเวลาในการย่อยและความเข้มข้นที่เหมาะสมของเอนไซม์อัลคาเลส และทำการสกัดโปรตีนจากใบกระถินโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส จากนั้นนำสารละลายโปรตีนไปวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนด้วยวิธี Lowry ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำพืชต่างๆที่มีในประเทศไทยไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพต่อไปในอนาคต

2. วิธีการทดลอง

2.1 การเตรียมวัตถุดิบ

นำต้นกระถินมาล้างให้สะอาด เก็บเฉพาะใบของกระถิน หลังจากนั้นนำมาผึ่งแดดและอบให้แห้งที่อุณหภูมิไม่เกิน 60°C แล้วบดให้ละเอียด นำไปชั่งน้ำหนักที่แน่นอน

2.2 การตรวจสอบกิจกรรมของเอนไซม์ (ดัดแปลงจากวิธีของ Wang และ Hesselstine, 1965)

เติมสารละลาย 1 % เคซีน ลงในหลอดทดลอง 1 mL อุณหภูมิ 40°C นาน 5 นาที จากนั้นนำเอนไซม์อัลคาเลส (เจือจาง 1000 เท่าด้วยน้ำกลั่น) 1 mL ใส่ลงในหลอดทดลองข้างต้น ผสมและบ่ม นาน 10 นาที หยุดปฏิกิริยาเอนไซม์ด้วยการเติมสารละลาย 5% TCA 3 mL เขย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 30 นาที กรองตะกอนโปรตีน นำสารละลายส่วนใส 1 mL ใส่ในหลอดทดลองที่มี 0.4 M Na₂CO₃ 5 mL ผสมให้เข้ากัน เติม Folin-Ciocalteu reagent 1 N 1 mL ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 30 นาที นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 660 นาโนเมตร สำหรับหลอดควบคุมวิธีการเช่นเดียวกัน แต่เติมสารละลาย 5% TCA 3 mL ลงไปในเอนไซม์อัลคาเลส 1 mL ทิ้งไว้ 10 นาที จึงเติมสารละลาย 1% เคซีน ลงไป 1 mL

คำนวณหากิจกรรมของเอนไซม์อัลคาเลส คำนวณได้จากสูตร ดังนี้

Units/mL คือ

$$\frac{\text{ปริมาณกรดอะมิโนไทโรซีน } (\mu\text{g/mL}) \times \text{ค่าความเจือจาง} \times \text{ปริมาตรทั้งหมด (5 mL)}}{\text{น้ำหนักโมเลกุลกรดอะมิโนไทโรซีน (181.19 g/mole)} \times \text{เวลา (10 min)} \times \text{ปริมาตรเอนไซม์ที่ใส่ลงไป (1mL)}}$$

2.3 การศึกษาความเข้มข้นและระยะเวลาในการย่อยที่เหมาะสมของเอนไซม์อัลคาเลส

นำใบกระถินบดแห้ง 4 g. แช่สารละลาย NaOH pH 10 เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นปรับ pH ให้เป็น 8.0 ด้วย 0.1 M NaOH จากนั้นเติมสารละลายเอนไซม์ความเข้มข้น ร้อยละ 0.3, 0.5, 0.7 และ 0.9 (%v/v) 1 mL จำนวนให้มีเอนไซม์ในสัดส่วน เอนไซม์ต่อใบกระถินแห้ง เป็น 0.00075, 0.00125, 0.00175 และ 0.00225 (%v/w) ย่อยสลายที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 90, 120, 150 และ 180 นาที เขย่าตัวอย่างเป็นระยะ เมื่อครบกำหนดเวลาให้ความร้อนที่ 100°C เวลา 15 นาที เพื่อยับยั้งการทำงานของเอนไซม์แล้วทิ้งไว้ให้เย็นนำไปหมุนเหวี่ยงแยกตะกอน 3,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4°C เป็นเวลา 4 นาที เก็บส่วนใสไปวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนโดยวิธี Lowry

2.4 การสกัดโปรตีนโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส

ทำการสกัดเปรียบเทียบ 3 วิธี

1) สกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส

นำใบกระถินบดแห้ง 4 g. ผสมน้ำกลั่น 20 mL กวนให้เข้ากัน ให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 120°C เป็นเวลา 60 นาที ทิ้งให้เย็น ปรับ pH 8.0 ด้วย 0.1 M NaOH เติมสารละลายเอนไซม์ความเข้มข้น ร้อยละ 0.7 (%v/v) ลงไป 1 mL จำนวนให้มีเอนไซม์ในสัดส่วน เอนไซม์ต่อใบกระถินแห้ง เป็น 0.00175 (%v/w) ย่อยสลายที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 90 นาที เขย่าตัวอย่างเป็นระยะ นำไปให้ความร้อนเพื่อยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ที่อุณหภูมิ 100°C 15 นาที ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น

นำไป หมุนเหวี่ยงแยกตะกอน 3,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4°C เป็นเวลา 4 นาที เก็บส่วนใสไปวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนโดยวิธี Lowry

2) สกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส

นำใบกระถินบดแห้ง 4 g. ผสมน้ำกลั่น 20 mL กวนให้เข้ากัน ปรับ pH ให้ได้ 10 ด้วย NaOH เข้มข้น ร้อยละ 20 ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิ 10°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นปรับ pH 8.0 ด้วย 0.1 M HCl จากนั้นทำการย่อยสลายด้วยเอนไซม์อัลคาเลส (เช่นเดียวกับวิธีการข้างต้น)

3) สกัดโปรตีนด้วยเอนไซม์อัลคาเลส

นำใบกระถินบดแห้ง 4 g. ผสมน้ำกลั่น 20 mL กวนให้เข้า ปรับ pH ให้ได้ 8.0 ด้วย 0.1 M NaOH จากนั้นทำการย่อยสลายด้วยเอนไซม์อัลคาเลส (เช่นเดียวกับวิธีการข้างต้น)

2.5 การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนโดยวิธี Lowry (ดัดแปลงจาก Lowry et al. ,1951)

ปิเปตสารละลายโปรตีนที่ได้จากการสกัด 5 µL เติมลงในหลอดทดลอง เติมสารละลาย Alkali copper 5 mL ผสมให้เข้ากันและตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 10 นาที จากนั้นเติม Folin-Ciocalteu reagent 0.5 mL ผสมให้เข้ากันและตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 30 นาที นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 750 นาโนเมตร คำนวณหาปริมาณโปรตีนจากกราฟมาตรฐาน Bovine serum albumin (BSA)

3. ผลการทดลอง

3.1 ผลการเตรียมวัตถุดิบ

น้ำหนักใบกระถินบดแห้งก่อนและหลังอบที่เตรียมได้ โดยน้ำหนักกระถินก่อนอบ 385.50 กรัม และน้ำหนักกระถินหลังอบ 267.42 กรัม ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 น้ำหนักใบกระถินบดแห้งก่อนและหลังอบ

ผลการทดลอง	น้ำหนักกระถินก่อนอบ (g)	น้ำหนักกระถินหลังอบ (g)
ใบกระถิน	385.50	267.42

3.2 ผลการตรวจสอบกิจกรรมของเอนไซม์

จากการตรวจสอบกิจกรรมของเอนไซม์อัลคาเลสหรือความสามารถในการทำงานของเอนไซม์อัลคาเลส พบว่าหลอดตัวอย่างมีปริมาณกรดอะมิโนไทโรซีน 12 µg/mL และหลอดควบคุมมีปริมาณกรดอะมิโนไทโรซีน 6 µg/mL เมื่อนำมาคำนวณกิจกรรมของเอนไซม์อัลคาเลสได้ 16.557 Units/mL คือ เอนไซม์อัลคาเลส ปริมาตร 1 mL สามารถย่อยสลายสารละลายเคซีน ได้กรดอะมิโนไทโรซีน 16.557 µg ภายในเวลา 1 นาที ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปริมาณกรดอะมิโนไทโรซีน

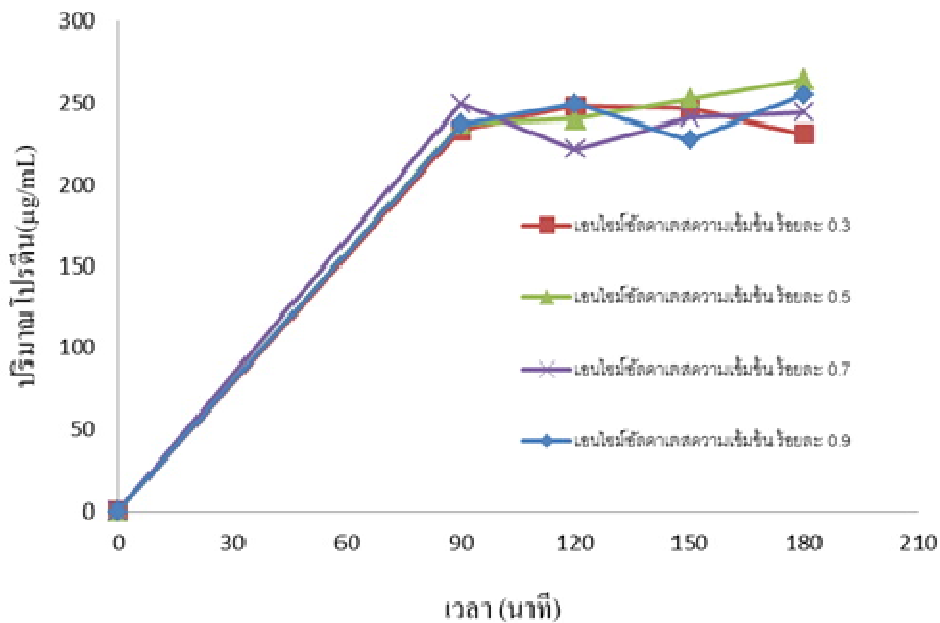
การทดลอง	ปริมาณกรดอะมิโนไทโรซีน (µg/mL)	กิจกรรมของเอนไซม์อัลคาเลส (Units/mL)
หลอดตัวอย่าง	12	16.557
หลอดควบคุม	6	

หมายเหตุ : 16.557 Units/mL คือ เอนไซม์อัลคาเลส ปริมาตร 1 mL สามารถย่อยสลายสารละลายเคซีนได้กรดอะมิโนไทโรซีน 16.557 µg ภายในเวลา 1 นาที

3.3 ผลการศึกษาความเข้มข้นและระยะเวลาในการย่อยที่เหมาะสมของเอนไซม์อัลคาเลส

จากการศึกษาพบว่าปริมาณโปรตีนที่ย่อยสลายด้วยเอนไซม์อัลคาเลสที่ความเข้มข้น ร้อยละ 0.5 (%v/v) เวลาย่อยที่ 180 นาที มีปริมาณโปรตีนมากที่สุด 264.55 µg/mL แต่ในขณะที่ความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.7 (%v/v)

เวลาย่อยที่ 90 นาที มีปริมาณโปรตีนมากเช่นกัน 249.55 $\mu\text{g}/\text{mL}$ จากการทดลองนี้จึงเลือกสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการสกัดโปรตีนจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.7 (%v/v) คำนวณให้มีเอนไซม์ในสัดส่วน เอนไซม์ต่อใบกระถินแห้ง เป็น 0.00175 (%v/w) เวลาย่อยที่ 90 นาที เนื่องจากที่ความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.5 (%v/v) เวลาย่อยที่ 180 นาที เป็นเวลาที่นานเกินไป และปริมาณโปรตีนที่ได้ก็ไม่ต่างกันมากนัก ดังแสดงในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 ปริมาณโปรตีนที่ได้จากการย่อยสลายเอนไซม์อัลคาเลสที่ความเข้มข้นและระยะเวลาการย่อยต่างๆ

3.4 ผลการสกัดโปรตีนโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส

จากการศึกษาการสกัดโปรตีนจากใบกระถิน โดยใช้สภาวะความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.7 (%v/v) คำนวณให้มีเอนไซม์ในสัดส่วน เอนไซม์ต่อใบกระถินแห้ง เป็น 0.00175 (%v/w) เวลาย่อยที่ 90 นาที เปรียบเทียบ 3 วิธี คือ การสกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส การสกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส และการสกัดโปรตีนด้วยเอนไซม์อัลคาเลส ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปริมาณโปรตีนที่ได้จากการสกัดโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส

วิธีการสกัดโปรตีนโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส	เอนไซม์ต่อใบกระถิน (%v/w)	เวลาในการย่อย (นาที)	ปริมาณโปรตีน ($\mu\text{g}/\text{mL}$)
การสกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส	0.00175	90	275.29
การสกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส	0.00175	90	481.82
การสกัดโปรตีนด้วยเอนไซม์อัลคาเลส	0.00175	90	249.55

จากตารางที่ 3 พบว่า วิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลสเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสกัดโปรตีนจากใบกระถิน เนื่องจากสารละลายเบสจะเข้าไปทำลายพันธะเพปไทด์ โดยทำให้โปรตีนมีประจุเปลี่ยนแปลงไป ทำให้โปรตีนเสียสภาพและตกตะกอนออกมา และเมื่อนำมาย่อยสลายด้วยเอนไซม์อัลคาเลสมีผลทำให้ปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้น พบปริมาณโปรตีนมากที่สุด 481.82 $\mu\text{g}/\text{mL}$ รองลงมา คือ วิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส และวิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้เอนไซม์อัลคาเลส 275.29 $\mu\text{g}/\text{mL}$ และ 249.55 $\mu\text{g}/\text{mL}$ ตามลำดับ

4. สรุปผลการทดลอง

จากการเตรียมวัตถุดิบ (ใบกระถิน) น้ำหนักใบกระถินสดแห้งก่อนและหลังอบที่เตรียมได้ โดยน้ำหนักกระถินก่อนอบ 385.50 กรัม และน้ำหนักกระถินหลังอบ 267.42 กรัม คิดเป็นร้อยละ 69.37

จากการตรวจสอบกิจกรรมของเอนไซม์อัลคาเลส เอนไซม์อัลคาเลสมีความสามารถในการทำงาน 16.557 Units/mL ซึ่งหมายถึง เอนไซม์อัลคาเลส ปริมาตร 1 mL สามารถย่อยสลายสารละลายเคซีนได้กรดอะมิโนไทโรซีน 16.557 μg ภายในเวลา 1 นาที

จากการศึกษาความเข้มข้นและระยะเวลาในการย่อยที่เหมาะสมของเอนไซม์อัลคาเลส จากผลการทดลองสามารถสรุปได้ว่า ที่ความเข้มข้นเอนไซม์อัลคาเลส ร้อยละ 0.7 (%v/v) ค่าความถี่มีเอนไซม์ในสัดส่วน เอนไซม์ต่อใบกระถินแห้ง เป็น 0.00175 (%v/w) เวลาย่อยที่ 90 นาที เป็นสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการสกัดโปรตีนจากใบกระถิน พบปริมาณโปรตีนมากที่สุด 249.55 $\mu\text{g}/\text{mL}$

จากการศึกษาการสกัดโปรตีนโดยวิธีทางกายภาพและเคมีร่วมกับการใช้เอนไซม์อัลคาเลส จากผลการทดลองสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้เบสและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลสเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสกัดโปรตีนจากใบกระถิน พบปริมาณโปรตีนมากที่สุด 481.82 $\mu\text{g}/\text{mL}$ รองลงมา คือ วิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้ความร้อนและย่อยด้วยเอนไซม์อัลคาเลส และวิธีการสกัดโปรตีนโดยใช้เอนไซม์อัลคาเลส 275.29 $\mu\text{g}/\text{mL}$ และ 249.55 $\mu\text{g}/\text{mL}$ ตามลำดับ

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] กระถินพืชมากสรรพคุณ. ค้นเมื่อ พฤศจิกายน 1, 2554, จาก <http://www.crnfe.ac.th>.
- [2] พิมพ์ แก้วเต็มดวง และ มนสิการ บุชราคำ. (2550). การใช้ใบกระถินแช่น้ำเป็นแหล่งโปรตีนในสูตรอาหารนกกระทาเนื้อ. ปรินญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- [3] มิโมชินในกระถิน. ค้นเมื่อ พฤศจิกายน 5, 2554, จาก <http://www.thaيلivestock.com>.
- [4] อรอนงค์ กังสดาลอำไพ, สุธี สุนทรธรรม, ธิติรัตน์ ปานม่วง และ แก้ว กังสดาลอำไพ. (2006). การศึกษาโปรตีนและสารต้านคุณค่าทางโภชนาการในกระถิน เมล็ดฟักทองและเมล็ดมะขาม : รายงานผลการวิจัย. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาหารเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ. (2549). เคมี เล่ม 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- [6] การแตกตัวของกรดอะมิโน. ค้นเมื่อ มกราคม 16, 2555, <http://www.thaigoodview.com>.
- [7] นิธิยา รัตนานนท์. (2553). เคมีอาหาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- [8] ภัทร คมกมล. (2552). การทำบริสุทธิ์และการจำแนกสมบัติเฉพาะของเอนไซม์เพคเตทไลเอสจากเชื้อแบคทีเรีย *Paenibacillus polymyxa*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะเทคโนโลยีการเกษตร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [9] ปราณิ อานเปื่อง. (2543). เอนไซม์ทางอาหาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [10] สุปรานี แยมพราย. (2551). การผลิตโปรตีนไฮโดรไลเซตจากของเหลือจากโรงงานผลิตซูริมิเพื่อใช้เป็นสารอิมัลซิไฟเออร์. ปรินญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- [11] อรุมา เสลานนท์. (2553). ผลของโปรตีนสกัดจากเมล็ดสบู่ดำต่อการงอกของเมล็ดพริกชี้ฟ้า. ปรินญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- [12] สวีภา กิจสวัสดิ์ และ นงพงา คุณจักร. (2008). โปรตีนไฮโดรไลเซตจากเลือดสุกร. ปรินญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [13] T.E.and Ekpenyong. (1986). “Nutrient and amino acid composition of *Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit.” *Animal Feed Science and Technology*, 15 (0377-8401/3), 183-187.
- [14] Sereewatthanawut, I.,Prapintip, S.,and et. al. (2008). “Extraction of protein and amino acids from deoiled rice bran by subcritical water hydrolysis.” *Bioresource Technology*, 99(3), 555–561.
- [15] Drew, J. and Charles, E. (2009). “Extraction of protein from distiller’s grain.” *Bioresource Technology*, 100(6), 2012–2017.
- [16] นवलพรรณ ณ ระนอง. (2550). ปฏิบัติการเอนไซม์วิทยา.โครงการตำรา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง : กรุงเทพฯ
- [17] พิลานี ไถถนอมสัจย์ และคณะ. (2545). การแยกและใช้ประโยชน์ใหม่จากน้ำกากจากกระบวนการสาวไหม. ฝ่ายเทคโนโลยีเอนไซม์และการจัดการของเสีย สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [18] พิลานี ไถถนอมสัจย์ และคณะ. (2548). การวิจัยและพัฒนาการผลิตโปรตีนไฮโดรไลเซตจากไหมอีรีโดยเทคโนโลยีทางด้านเอนไซม์. ฝ่ายเทคโนโลยีเอนไซม์และการจัดการของเสีย สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [19] เรื่องลักษณะ จามิกรณ์. (2547). ชีวเคมีเบื้องต้น.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [20] พัชรา วีระกะลัส. (2541). เอนไซม์.กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.